

Es ist ein Ros' entsprungen
EN ROSE så jeg skyde
 Lo, how a Rose e'er blooming

SA a cappella

Henrik Colding-Jørgensen 1995

1. ES IST EIN ROS ENT-SPRUNG -- EN AUS EI-NER
 1. EN RO - SE SÅ JEG SKY - - DE OP AF DEN
 1. LO, HOW A ROSE E'ER BLOOM -- ING FROM TEND-ER

WUR - ZEL ZART, WIE -- UNS - DIE AL - - TEN SUNG - - -
 FROS - NE JORD, ALT -- SOM OS FOR - DUM SPÅ - -
 STEM HATH SPRUNG! OF -- JES - SE'S LINE - AGE COM. - -

EN, VON JES - SE KAM DIE ART, UND -- HAT - EIN
 DE PRO - FE - - TENS TRØ - STE - - ORD. DEN -- RO - - SE
 ING, AS THOSE OF OLD HAVE SUNG. IT -- CAME - A

BLÜM - - LEIN BRACHT MIT - - - - TEN IM KAL - - TEN WIN' - -
 SPI - - RED FREM -- MIDT -- I DEN KOL - - DE VIN - -
 FLOW' - RET BRIGHT, -- A - - - MID THE COLD OF WIN - -

TER WOHL ZU DER HAL - - - - BEN NACHT.
 TER, OM NAT VED BET - - - - LE - - HEM.
 TER, WHEN HALF SPENT WAS - - - - THE NIGHT.

1 Es ist ein Ros entsprungen
 aus einer Wurzel zart,
 wie uns die Alten sungen,
 von Jesse kam die Art
 und hat ein Blümlein bracht
 mitten im kalten Winter
 wohl zu der halben Nacht.

1 En rose så jeg skyde
 op af den frosne jord,
 alt som os fordem spå'de
 profetens trøsteord.
 Den rose spired frem
 midt i den kolde vinter
 om nat ved Betlehem.

1. Lo, how a Rose e'er blooming
 from tender stem hath sprung!
 Of Jesse's lineage coming,
 as those of old have sung.
 It came, a flow'ret bright,
 amid the cold of winter,
 when half spent was the night.

2 Das Blümlein, das ich meine,
 davon Jesaja sagt,
 hat uns gebracht alleine
 Marie, die reine Magd;
 aus Gottes ewgem Rat
 hat sie ein Kind geboren,
 welches uns selig macht.

2 For rosen nu jeg kvæder
 omkap med Himlens hær:
 En jomfru var hans moder,
 Maria ren og skær.
 I ham brød lyset frem
 midt i den mørke vinter
 om nat ved Betlehem.

2. Isaiah 'twas foretold it,
 the Rose I have in mind;
 with Mary we beheld it,
 the virgin Mother kind.
 To show God's love aright,
 she bore to us a Saviour,
 when half spent was the night.

3 Das Blümelein so kleine,
 das duftet uns so süß;
 mit seinern hellen Scheine
 vertreibt's die Finsternis.
 Wahr' Mensch und wahrer Gott,
 hilft uns aus allem Leide,
 rettet von Sünd und Tod.

3 Den rose fin og lille
 har dejlig duft og skær;
 den lyse for os ville
 og sprede mørket her;
 i sandhed mand og Gud
 af syndens nød og pine
 han nådig hjælp os ud.

3. O Flow'r, whose fragrance tender
 with sweetness fills the air,
 dispel in glorious splendour
 the darkness everywhere.
 True man yet very God,
 from sin and death now save us,
 and share our every load.

V.1-2: Trier 1587-88 V3: Fr.Layriz 1844.

V.1, 2, 4: Trier 1587-88 V3: Fr.Layriz
 1844. Dansk: V 1-2: Th. Laub 1920. V3:
 Uffe Hansen 1935

V.1-2: Trier 1587-88 V3: Fr.Layriz 1844.
 English st. 1-2 Th. Baker, st. 3 Anon.

Det är en ros utsprungen
EN ROSE så jeg skyde
 Det hev ei rose sprunge

SA a cappella

Henrik Colding-Jørgensen 1995

1. Det är en ros utsprungen
 av Davids rot och stam,
 av fäderna besjungen,
 en ros i Juda land,
 en blomma skär och blid,
 mitt i den kalla vinter,
 i midnatts mörka tid.

2 Om denna ros allena
 ljud förr Jesajas ord,
 att född av jungfrun rena
 han frälsa skall vår jord.
 Av Herrens nåd och makt
 oss detta under skedde
 som oss profeten sagt.

3 Den späda rosen fina
 som doftar salighet,
 i mörkret skall den skina,
 besegra dunkelhet.
 Sann Gud och mänska sann,
 oss arma mänskor frälsa
 från synd och död han kan.

4 O Jesus, dem som klaga
 i denna jämmerns dal
 nu med din hjälp ledsaga
 till himlens högtidssal.
 Ja, i din Faders hus
 låt oss dig evigt lova
 i salighet och ljus.

V.1, 2, 4: Trier 1587-88. V3: Fr.Layriz
 1844. Svensk: T. Knös 1867

1 En rose så jeg skyde
 op af den frosne jord,
 alt som os fordum spå'de
 profetens trøsteord.
 Den rose spired frem
 midt i den kolde vinter
 om nat ved Betlehem.

2 For rosen nu jeg kvæder
 omkap med Himlens hær:
 En jomfru var hans moder,
 Maria ren og skær.
 I ham brød lyset frem
 midt i den mørke vinter
 om nat ved Betlehem.

3 Den rose fin og lille
 har dejlig duft og skær;
 den lyse for os ville
 og sprede mørket her;
 i sandhed mand og Gud
 af syndens nød og pine
 han nådig hjalp os ud.

V.1, 2, 4: Trier 1587-88 V3: Fr.Layriz
 1844. Dansk: V 1-2: Th. Laub 1920. V3:
 Uffe Hansen 1935

1 Det hev ei rose sprunge
 utav ei rot så grann.
 Som fedrane hev sunge:
 Av Isais rot ho rann,
 og var ein blome blid
 midt i den kalde vinter
 ved mørke midnattstid.

2 Om denne rosa eine
 er sagt Jesajas ord.
 Maria møy, den reine,
 bar rosa til vår jord.
 Og Herrens miskunnsomt
 det store under gjorde
 som var i spådom sagt.

3 Guds rose ljuvleg angar
 og skin i jordlivs natt.
 Når hennar ljøs oss fangar,
 ho vert vår beste skatt.
 Me syng i englelag:
 No er det fødd ein Frelsar,
 og natti vart til dag.

V.1-2: Trier 1587-88 V3: Fr.Layriz 1844.
 Norsk v. Peter Hognestad 1919, 1921